

Per què parlem de la joventut?

Perquè som d'aquells que creiem que la joventut és una de les forces més importants de la vida.

Perquè volem que sigui constructiva i tingui els elements necessaris per a bastir l'edifici d'aquest món millor que és el desig constant de la nostra Església.

Perquè ens cal conèixer els seus problemes, les seves inquietuds, els seus neguits.

Perquè hem de proporcionar-li les solucions més equitatives i encoratjadores.

Perquè aquesta flama d'il·lusions, que crema a la meitat del camí, no s'esmoreixi i tingui una virior eterna.

Perquè prengui formes virils i alhora divines.

Perquè pugui dur a terme missions nobles i enlairades, amarades sempre d'un continuat anhel de perfecció i de millorament.

Perquè la florida dels seus pensaments esclati en esplendoroses realitats.

Perquè no malbarati les seves energies en fútileses ni en distraccions banals.

Perquè escampi, a tots els vents, el missatge de la bondat i de l'alegria.

Perquè arribi a comprendre que la vida és un continu acte de servei: de servei a Déu i al proïsme.

Perquè visqui el sentit de la responsabilitat de la tasca que ha de dur a terme.

Perquè no sigui inconscient, ni inconstant ni indolent.

Perquè consideri i estimi el treball en funció del seu esdevenidor.

Perquè vibri sempre per les coses de l'esperit i de l'intel·lecte.

Perquè sàpiga reaccionar contra la mol·lície, la indiferència i l'abúlia.

Perquè s'esforci per a assolir una vida interior autèntica.

Perquè en tot i per tot, doni testimoniatge de la seva condició de filla de Déu.

Perquè tingui ben arrelada, al moll dels ossos, la set insadollable de Crist, d'amor i de caritat.

* * *

Per això parlem, avui, de la joventut.

I li dediquem, amb tot l'afecte i amb tot el cor, el present número.

R. MUNNÉ I COLL